

צ. שם. ק. אגור בשם
מקורו מולין.

לחזור ולברך בשלילה לבית הפנסת. * המשפטים (י) קדם אור היום * מברך כל סדר הברכות תוך מברכת הנותן לשכוי (יג) (יא) בינה (יב) ופרשת התמיד (ענן לעיל סימן א סעיף ו) שיתמיהן מלאמנה עד שיאור היום. הגה ולכתחלה יטל גדי קדם שיתברך ללמוד. ואם לא היה לו מים יכול (יג) ללמד ולברך בלא נטילה כמו בשאר ברכות שמברך קדם נטילה כדלעיל סימן מז (אגור): **יד. * ג'שים (יד) מברכות ברכת (טז) התורה:**

מה אומרים פרשת התמיד ופסוקי קרבן שבת אומרים אצל פרשת התמיד, וכו' סעיף אחר:
הגה ואומרים פרשת (י) (יא) התמיד, ויש אומרים סדר המערכה ורבין העולמים אהה צויתנו וכו', ואם אי אפשר לאמרו

שערי תשובה

מלכתא שאם היה בדעתו רק לפטר למור זה עד שעת שנה שנית פשיטא שצריך לחזור ולברך כשקם שנית מה שאין בן בסקמא אף על פי שדעתו לחזור ולשון מפל מקום קצי שלא להורות בברכות דעתו לפטר כל היום לבן אין צריך לחזור ולברך: **ס. ביה.** עין באר היטב וענן מן אברתם שרמו לדברי הורה, רוצה לומר, דאיתא שם דבר קרא גברא בריכו כו'. ובשלמי צבור קרב, דלדין אם אפילו לא שמע מברך, ובהורא רצה לומר, שעל ידי הגברתי יודיעין שהוא חצות לילה, עין שם. וענן במחזיק בדיקה בשם פנחס לרשי"י פתח יד וכן פתח האררי ו"ל וכן פתחו לברך בברכת הנותן לשכוי באשמרת כו', עין שם:

ס. התמיד. עין באר היטב. וענן מן אברתם שפתח פרשת הקרבנות יאמר בעמידה כו', ובבבכור שור פתח, דאין צריך לעמוד אפילו בפרשת התמיד שיהיה הפגן אברתם מעלת התמיד, ומעולם לא ראיתי מאן דחש לה וכן פתח בגלגליה רבה, ובמחזיק בדיקה פתח שרבים בתורה לא חשיו לה, וכן העלה מור וקציעה וכתב שרצה להנאות אביר ו"ל שאמר מושב. ובשלמי צבור פתח להוכיח בן מדברי האר"י ו"ל גבי פסוק ה' מלך. וענן שם בבכור שור שפתח, מה שאומר פאלו הקרבתי קאי אבעלים שעתן לפתח ואם בן אין צריך לעמוד, ובפרי מגדים פתח ומפל מקום בפרשת התמיד ראוי לעמוד שקורין בצבור בקול רם. ובבכור שור פתח שם, דמה שפתח באור נדע שיקרא בבית הפנסת דגמת העבודה, גם בן אין לחש לה, אף הוראיל תפק מפתח דר' מרספדאי לשון בבתי פנסיית כו' טוב לעשות בן. וענן לקמן מה שפתח על דברי הדרן חקמה הנה, וענן שם שפתח: מה שפתח בשחרים פאלו הקרבתי או פאלו הקרבנו אינו נכון, כי הקרבתי בפרשת חטאת אבעלים קאי מה שאין בן בתמיד אין יחיד מקרי בעלים, ובטור פתח פאלו קרב כו' וזה נכון. עין שם, ומשום זה לא ארא ונדאמרין בהענית שלכן פקטו מעמידות לפי שאין קרבט של אדם קרב הווא אינו עומד על גבו לפיכך תפגו כו', וזהו, לפי שכל אדם מיתרכל יש לו חלק בתמיד צבור שנקחין בתרומת חלשפה וזהו לה פאלו גם נחתו לפתח בעדם קרבן התמיד, ואם בן פשאמר יהי רצון בפרשת התמיד גבי שך לומר פאלו הקרבנו או הקרבתי וזהו, על ידי הפתח שהוא שלוחא דין ודחמנא. ומה שפתח

משנה ברורה

(י) קדם אור היום. ואפילו במשפטים אחר תצות לילה לאיזה ענין ודעתו לחזור ולשון עוד אחר כך שנת קבע, אפילו הכי יוכל לברך כל אלו הברכות ושוב לא יצטרך לברך אותם כשיקום בבקר, (י) לבד ברכת אלקי לשמה יאמר בלי תתימה והמעביר שנה יאמר בלי הוכרת השם, ואחר כך כשיקום בבקר יאמר אותן בתוכרת שם ומלכות בראוי. וענן בבכור הלכה: **(יא) בינה.** והאחרונים הסכימו שגם ברכה זו יכול לברך אפילו קדם שיאיר היום, אף יש אומרים שלכתחלה יש להורא שלא לברך אותה קדם שיאיר היום, אם לא ששמע קול תרגול, ובדיעבד יצא אפילו לא שמע קול תרגול. ודוקא שברך אותה מתצות לילה ואילן, אבל קדם תצות אפילו בדיעבד יתור ויברך, ואפילו (י) אם שמע קול תרגול. וענן בבכור הלכה: **(יב) ופרשת התמיד.** וכל משניות הקרבנות שאמריה, כי הם במקום הקרבנות ואין הקרבנות אלא ביום: **(יג) ללמד ולברך.** וקצת גדי בכל מיד דמנאי: **יד (יד) מברכות.** השעם עין בבכור הלכה:

(א) התמיד. והיא במקום הקרבנות קרבן התמיד, שכן קבלו חז"ל שבזמן שאין בית המקדש קים ואין יכולין להקריב קרבנות, מי שעוסק בהן ובפרשיותיהן מצלה עליו הכתוב פאלו הקרובים, ולכך יש אומרים גם בן סדר המערכה משעם זה, והוא מה שנתפשט המנהג בימינו לומר בכל יום אב"י הוי מסדר וכו'. ונראה לי פשוט, דמי שיודע ספר מצוה ללמד בגמרא פרוש המימרא הזו, וכן מה שאנו אומרים בכל יום עניני צעית הקטרת, כדי שידעין מה שהוא אומר, ובה תלשב לו האמירה במקום ההקטרה, וכן פתחו הספרים, דמה שאמר הגמרא כל העוסק בפרשת עולה וכו', הפנה שהוא מתעסק להבין עניניה, לא אמירת התבות לבר. פתח הפגן אברתם, פרשת הקרבנות יאמר בעמידה, דגמת הקרבנות שהיה בעמידה. וענן בשערי תשובה בשם כמה אחרונים שתולקין על זה, ובפרי מגדים

באר הגולה

רק עד שיקום משנה בבקר ולזה קאמר דאיתו בן, אבל פשוט דגם הוא מודה דישנה קבע אפילו בתחלת הלילה הוי הפסק, וכדמשמע גם מלשון הכתוב יוסף בסוף דבור המתחיל וכתב עוד האגור, עין שם. ועוד, לא שצריך כל הני פשיטותא דהרכה גדולים שפוסקין דצריך לחזור ולברך משום פסקא דפרי מגדים, ודחילא בבית יוסף בעצמו דחפרי חדש ודח"א ואל"ה רבה מצריכיין אפילו בשנת קבע ביום לחזור ולברך, וזהו דשם אנו מחמירין כדעת יחידאה, על כל פנים בשנת קבע בלילה שאחר זה בודאי יש לברך: *** המשפטים קדם אור היום וכו'.** עין במשנה ברורה בסעיף קטן ל. ובדיעבד אם בוך גם ברכת אל"ה לשמה ותמעביר שנה בראוי בפעם הראשון, דעת הפרי חדש דחזון ומברך אלו השתי ברכות כשקם בפעם שנית ממטו, והסכים עמו החי אדם לענין ברכת המעביר שנה, ומשערי תשובה בסיון ו משמע דלא יתור ויברך וכן משמע מדרך החיים, ופסק ברכות להקל. ואם תקפה עליו שנה, לכלי עלמא אין לו לחזור ולברך אותם (פרי חדש פסיון מ:): *** מברך כל סדר הברכות תוך וכו'.** עין במשנה ברורה כמה שכתבתי והאחרונים וכו', וזהו, הפגן אברתם בשם האור והגרא"א ודח"א חדש ודח"א אדם, ומה שכתבתי אף בן אומרים וכו', הוא מדברי החי אדם, ובשערי תשובה איתא ויש מקלין בזה גם בן, ופרי באר היטב ודח"א החיים יש להתמיד לכתחלה אפילו בשמע קול תרגול, ולא רציתי לסתם כמותם משום דחפרי חדש ודח"א עבדו עבדא להחיר, כמו שכתב בפרי חדש ובספר מעשה רב, וביחוד, שמדברין חפרי מגדים משמע דקדם שיאיר היום מתר לברך אפילו לא שמע קול תרגול, דדוקא בלאחר תצות צריכין לשמיעת קול תרגול. אף דברי החי אדם לכאורה מתורים מדברי הפגן אברתם ממה שפסק לסוף סעיף קטן יג, ומכל מקום טוב לאור לכתחלה, ומזה גובע דברי הדרן החיים, אמנם כד ענן היטב נראה שהוא מפרש דברי הפגן אברתם כפשוטה, דמה שכתב הפגן אברתם עין סימן מז סעיף ח ודעה לומר, דשם חקל רמ"א אפילו בלא שמע קול תרגול, דכונת הגמרא על מנהגו של עולם, ואם בן אפשר לומר דכונת האור גם בן מה שאמר כד קרא גברא הוא כעין זה, ועל זה סים הפגן אברתם, ומכל מקום טוב לאור לכתחלה, ודעה לומר, להתחמך בלא שמע, אבל כדשמע יש להקל אפילו לכתחלה: **יד * ג'שים וכו'.** השעם, דהא חיובות ללמד היינום שלכן, ועוד

דחיבת לומר פרשת הקרבנות כמו שחיבת בתפלה, אם בן קאי הברכה על זה, בית יוסף מגן אברתם. ולפי זה השעם יכולה להוציא בברכת התורה את האיש, וכן פתח הפרי מגדים בדח"א, והגרא"א בבאורו תולק על זה השעם, עין שם, אלא השעם דמברכות הוא דאף דפסידו מתורה מפל מקום יכולות לברך ולומר וצענו דלא גרעא מפל מצות עשה שהזמן גרמא דקומא לו דיכולות לברך עליהן, ובדלעיל בסיון יז סעיף ב עין שם, ולפי זה אין יכולות להוציא את האיש. וקטן שהגיע לתוך בודאי אינו יכול להוציא את הגדול בברכת התורה, לפי מה שפוסקים דברכת התורה הוי מן התורה, וכן פתח הפרי מגדים:

שער הציון

יג (ס) מן אברתם בסיון סימן ו דרך חיים: (ס) דרך חיים: